

Η Σημασία των έξωθεν Επιδράσεων στην Άσκηση της Διοικητικής Εξουσίας του Μάνατζερ και του Ποιμένα (Αθανάσιος Κολιοφούτης, Δρ. Θεολογίας - Εκπαιδευτικός)

[/ Πεμπτούσια](#)

(Προηγούμενη δημοσίευση:<http://www.pemptousia.gr/?p=177690>)

Και στις δύο περιπτώσεις, μάνατζερ και ποιμένας καλούνται να λάβουν πολύ σοβαρά υπόψη τους κατά την εργασία τους, τα στοιχεία του εσωτερικού και εξωτερικού περιβάλλοντος των δομών που διοικούν, τα οποία επιδρούν με έναν αποφασιστικό τρόπο στη λειτουργία τους. Αναμφισβήτητα, η επιχείρηση, της οποίας προϊστάται ο μάνατζερ, αναπτύσσεται και επιδιώκει την πραγματοποίηση των στόχων της μέσα στο ευρύτερο περιβάλλον του οποίου αποτελεί υποσύστημα^[1]

Το κοινωνικό περιβάλλον, το οικονομικό περιβάλλον, το πολιτισμικό περιβάλλον, το πολιτικό περιβάλλον, το νομικό περιβάλλον, το συνδικαλιστικό περιβάλλον ή

ακόμα και το οικολογικό περιβάλλον, αποτελούν ορισμένες ενδεικτικές περιπτώσεις περιβαλλοντικών συστημάτων, εντός των οποίων οι καταναλωτές, οι πελάτες, οι εργαζόμενοι, οι πιστωτές, οι χρηματοδότες ή και οι μέτοχοι μιας εταιρείας υφίστανται και μεταφέρουν πρωτόγνωρες επιδράσεις.

Όπως κάθε ζωντανός οργανισμός οφείλει να προσαρμόζεται εντός του περιβάλλοντος στο οποίο καλείται να ζήσει, έτσι και η εταιρεία οφείλει να συσχετίζει την επιβίωσή της με τη συμμετοχή όλων των συντελεστών της λειτουργίας της στα παραπάνω διακριτά περιβαλλοντικά συστήματα. Αν μάλιστα, ισχύει αυτό που η βιολογική επιστήμη αποδέχεται, ότι δηλαδή το αποτέλεσμα της περιβαλλοντικής επίδρασης στους οργανισμούς σχετίζεται με την κατάλληλη σχηματοποίηση των οργάνων τους, προκειμένου να ανταποκριθούν στις νέες συνθήκες, τότε το ίδιο θα μπορούσε να λεχθεί και για τις δομές μιας επιχείρησης [2]. Αυτές οφείλουν να αναπροσαρμόζονται επί τη βάση των εξωτερικών συνθηκών, που κάθε φορά διαμορφώνονται. Γι' αυτό και ο μάνατζερ οφείλει να προβαίνει διαρκώς σε μια διαδικασία αξιολόγησης της γενικότερης οικονομικής κατάστασης που επικρατεί στο περιβάλλον όπου δραστηριοποιείται η επιχείρηση και να λαμβάνει υπόψη του τα ήθη, τα έθιμα ή τις ευρύτερες κοινωνικές αξίες που προσδιορίζουν το αξιακό σύστημα των ανθρώπων που κινούνται στο περιβάλλον της επιχείρησης. Ταυτόχρονα, οφείλει να ενημερώνεται συνεχώς για τις νομικές αλλαγές που θεσμοθετούνται από τα καθ' ύλη αρμόδια όργανα του κράτους και τις συνέπειες που δρομολογούνται στη λειτουργία της επιχείρησης.

Από την άλλη πλευρά, τα μέλη της Εκκλησίας αποτελούν ταυτόχρονα και μέλη άλλων παράλληλων θεσμικών συλλογικοτήτων, στις οποίες συμμετέχουν και δραστηριοποιούνται. Είναι πολίτες, επαγγελματίες, εργαζόμενοι, σπουδαστές, μαθητές, φίλαθλοι και μέλη πολιτιστικών, μορφωτικών ή άλλων συλλόγων. Η πολυσυλλεκτική προέλευση των μελών της Εκκλησίας διαμορφώνει ένα πολυδιάστατο ποιμαντικό περιβάλλον, το οποίο συνεχώς ανατροφοδοτείται και επηρεάζεται από τις ποικίλες και ορισμένες φορές, αντιφατικές κοινωνικές εμπειρίες των ποιμαιομένων.

Ταυτόχρονα, τα μέλη της Εκκλησίας, ανάλογα με το διακόνημα που αναλαμβάνουν εντός του εκκλησιαστικού σώματος και το οποίο υπαγορεύει το ξεχωριστό τάλαντο που διαθέτουν, βρίσκονται σε μια συνεχή αλληλεπίδραση. Οι ποιμένες και ποιμαινόμενοι, οι κατηχητές, τα εκκλησιαστικά συμβούλια, οι μητροπολιτικοί και ενοριακοί θεσμοί, η Ιερά Σύνοδος, οι εκκλησιαστικές οργανώσεις, οι διορθόδοξοι ή διαθρησκευτικοί θεσμοί συναποτελούν τους παράγοντες ενός εσωτερικού δικτύου της Εκκλησίας, το οποίο επηρεάζει αναμφίβολα τη συνολική λειτουργία του εκκλησιαστικού σώματος.

(Συνεχίζεται)

[1] Φλώρος, Χ. Όπ. παρ. σ. 75.

[2] « Σύμφωνα με τη θεωρία του [λαμαρκισμού](#), οι ζωντανοί οργανισμοί παρουσιάζουν μια σκόπιμη προσαρμογή στο περιβάλλον που ζουν, με την έμμεση επίδραση των εξωτερικών συνθηκών. Ως αποτέλεσμα της επίδρασης των ειδικών συνθηκών του περιβάλλοντος δημιουργούνται στους οργανισμούς διάφορες ανάγκες και έξεις και τα όργανά τους διαπλάθονται κατάλληλα, ώστε να εξυπηρετούν τις ανάγκες τους. Η χρησιμοποίηση των οργάνων τα ισχυροποιεί και τα αναπτύσσει, ενώ όργανα που δε χρησιμοποιούνται ατροφούν και εξαφανίζονται : <http://www.livepedia.gr/index.php/ Προσαρμογή>